

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 3 februarie 2011 —
Comisia Europeană/Republica Franceză**

(Cauza C-395/10) ⁽¹⁾

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2007/2/CE — Politica de mediu — Infrastructură
pentru informații spațiale — Schimb și actualizare de date în
format electronic — Neadoptarea măsurilor naționale de
transpunere)*

(2011/C 103/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și V. Peere, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și S. Menez, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, p. 1)

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire), Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
2. Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 274, 9.10.2010.

**Recurs introdus la 29 ianuarie 2010 de Antoni Tomasz
Uznański împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera
opta) pronunțate la 27 noiembrie 2009 în cauza T-348/09
Uznański/Polonia (T-348/09)**

(Cauza C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurent: Antoni Tomasz Uznański (reprezentant: A. Nowak, avocat)

Cealaltă parte în proces: Republica Polonă

Curtea (Camera a șaptea) a respins recursul prin ordonanța pronunțată la 19 noiembrie 2010.

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă
de Bundesfinanzhof (Germania) la 23 decembrie 2010 —
Waldemar Hudzinski/Agentur für Arbeit Wesel —
Familienkasse**

(Cauza C-611/10)

(2011/C 103/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Waldemar Hudzinski

Pârâtă: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

Întrebarea preliminară

Articolul 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că privează în orice caz statul membru necompetent conform acestui articol de posibilitatea de a acorda prestații familiale, în temeiul legislației sale naționale, unui lucrător care își desfășoară activitatea numai temporar pe teritoriul său, în cazul în care nici lucrătorul însuși, nici copiii acestuia nu locuiesc și nu își au reședința obișnuită în statul necompetent?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26), în versiunea sa modificată și actualizată.

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă
de Bundesfinanzhof (Germania) la 23 decembrie
2010 — Jaroslaw Wawrzyniak/Agentur für Arbeit
Mönchengladbach — Familienkasse**

(Cauza C-612/10)

(2011/C 103/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Jaroslaw Wawrzyniak

Pârâtă: Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

Întrebările preliminare

1. Articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că privează în orice caz statul membru necompetent conform acestui articol, în care este detașat un lucrător și care nu este nici statul membru de reședință al copilului lucrătorului, de posibilitatea de a acorda lucrătorului detașat prestații familiale atunci când lucrătorul nu suportă, în urma detașării în acest stat membru, niciun dezavantaj pe plan juridic?

2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

Articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că în orice caz statul membru necompetent în care este detașat un lucrător este autorizat să acorde prestații familiale numai în cazul în care se stabilește că în celălalt stat membru nu există un drept la prestații familiale comparabile?

3. În cazul unui răspuns negativ și la această întrebare:

Dispozițiile comunitare sau dispozițiile de drept al Uniunii se opun în acest caz unei reglementări naționale, precum cea prevăzută la articolul 65 alineatul (1) prima teză punctul 2 coroborat cu articolul 65 alineatul (2) din EStG [Legea privind impozitul pe venit], care exclude acordarea unui drept la prestații familiale atunci când trebuie plătită o prestație comparabilă în străinătate sau ar trebui plătită în urma formulării unei cereri în acest sens?

4. În cazul în care răspunsul la această întrebare este afirmativ:

Cum trebuie rezolvat cumulul rezultat dintre dreptul existent în statul competent care este totodată și statul membru de reședință al copiilor și cel existent în statul necompetent care nu este nici statul membru de reședință al copiilor?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26), în versiunea sa modificată și actualizată.

Acțiune introdusă la 29 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-625/10)

(2011/C 103/21)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, din cauza insuficienței măsurilor luate pentru a pune în aplicare primul pachet feroviar, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul:

— articolului 6 alineatul (3) și al anexei II la Directiva 91/440/CEE ⁽¹⁾, cu modificările ulterioare, și al articolului 14 alineatul (2) din Directiva 2001/14/CE ⁽²⁾;

— articolului 6 alineatele (2)-(5) din Directiva 2001/14/CE;

— articolului 11 din Directiva 2001/14/CE;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, Comisia invocă două motive.

În primul rând, aceasta reproșează pârâtei că nu respectă toate obligațiile prevăzute de primul pachet feroviar care impune nu numai separarea entităților care asigură exploatarea serviciilor feroviare (în Franța, SNCF) de cele însărcinate cu gestionarea infrastructurii (în Franța, RFF), ci și ca funcțiile denumite „esențiale” de repartiție a capacităților feroviare, de percepere a redevențelor de utilizare a infrastructurii și de eliberare a licențelor să fie asigurate de organisme independente. Or, SNCF ar fi însărcinată cu anumite funcții esențiale în materie de atribuire a traselor, funcții pe care le exercită prin intermediul Direcției Circulației Feroviare (DCF). Acest serviciu specializat nu ar fi independent de SNCF nici din punct de vedere juridic, nici din punct de vedere organizațional și decizional.

În al doilea rând, Comisia invocă faptul că legislația națională nu transpune corect și complet cerințele Directivei 2001/14/CE referitoare la stabilirea unui sistem de ameliorare a performanțelor la nivelul tarifare a accesului la infrastructura feroviară. Legislația franceză ar pune de asemenea probleme în măsura în care aceasta nu ar prevedea suficiente măsuri de încurajare a reducerii costurilor de furnizare a infrastructurii și a nivelului redevențelor de acces.

⁽¹⁾ Directiva 91/440/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO L 237, p. 25, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 86).

⁽²⁾ Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță (JO L 75, p. 29, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 66).